

Bogusław Jasiński

Życiorys zawodowy

Urodziłem się 3 sierpnia 1953 roku w Gorzowie Wlkp. Tam też ukończyłem Liceum Ogólnokształcące. W trakcie nauki w liceum uczestniczyłem w pracy zespołu Teatru im. Juliusza Osterwy, który wtedy prowadzili państwo Byrscy – ostatni spadkobiercy legendarnej „Reduty”. Tam nauczyłem się podstaw dykcji, recytacji i czytania scen dramatycznych. Grałem epizody w kilku spektaklach i przygotowywałem się do kariery aktorskiej.

W wieku ok. 16 lat przeczytałem „Aforyzmy o mądrości życia” Artura Schopenhauera i zafascynowałem się filozofią. A ponieważ nie można było wówczas studiować samej filozofii jako kierunku podstawowego, zdałem najpierw w roku 1972 z wyróżnieniem egzaminy wstępne na Wydział Filologii Polskiej w Uniwersytecie Wrocławskim. Już po egzaminach wstępnych zaproponowano mi rozszerzony program studiów uwzględniający dodatkowe przedmioty z zakresu filozofii języka oraz teorii literatury. Byłem jednym z pierwszych studentów Uniwersytetu Wrocławskiego, który rozpoczął studia według programu indywidualnego. W roku następnym po zdaniu kolejnych egzaminów wstępnych zostałem przyjęty na wydział Filozofii Uniwersytetu Wrocławskiego. Od tej pory studiowałem dwa fakultety równocześnie. W roku 1976 obroniłem pracę magisterską na Wydziale Filologii pt. „W kręgu realizmu polskiej prozy współczesnej”. Moje zainteresowania zmierzały w kierunku teorii literatury i metodologii badań, a ich owocem była rozprawka „Pewne metodologiczne aspekty wyodrębniania epok historyczno-literackich” opublikowana w „Litterariach” wrocławskich. Nadal studiowałem filozofię, gdzie w początkowym okresie zajmowałem się zagadnieniami z zakresu logiki, a zwłaszcza aksjomatycznych systemów Leśniewskiego (w szczególności ontologii i mereologii). Ich rezultatem była praca magisterska pt. „O znaczeniu spójki <jest> w ontologii i mereologii Leśniewskiego”. W wieku 22 lat rozpocząłem pracę jako asystent w Instytucie Filozofii, Socjologii i Logiki Uniwersytetu Wrocławskiego. Wkrótce też zwróciłem się w kierunku badań ogólnoestetycznych. Ich owocem była praca doktorska pt. „Estetyka realizmu Georga Lukacsa i jej przesłanki filozoficzne” obroniona w roku 1979 w Instytucie Filozofii i Socjologii Polskiej Akademii Nauk w Warszawie, gdzie wkrótce zacząłem pracować. Praca ta została opublikowana w formie książkowej w roku 1984. Napisałem także monografię dotyczącą całej twórczości Lukacsa i także ją opublikowałem w roku 1985.

W roku 1977 po zdaniu egzaminów wstępnych zostałem przyjęty na Wydział Reżyserii Dramatu w PWST w Warszawie, którą ukończyłem w roku 1981. W tym samym roku wybrany zostałem Najwybitniejszym Młodym Polakiem Roku, po opublikowaniu książki „Istnieć znaczy tworzyć”. W roku 1987 natomiast zostałem laureatem nagrody ministerialnej im. S. Wyspiańskiego.

Dyplom reżysera uzyskałem na podstawie spektaklu „Tysiąc franków nagrody” wyreżyserowanego przeze mnie w Teatrze Nowym w Warszawie na podstawie własnego scenariusza teatralnego (do tekstu Wiktora Hugo). Pracowałem w teatrach w Warszawie: Polskim i Dramatycznym współpracując z wybitnymi aktorami: Mariuszem Dmochowskim, Zbigniewem Zapasiewiczem, Piotrem Fronczewskim, Mieczysławem Voitem i in. Blisko współpracowałem także z Januszem Kondratiukiem przygotowując scenariusze filmowe.

Na ostatnim roku studiów w Akademii Teatralnej założyłem własną grupę teatralną Pracownia Teatru, z którą występowałem na wielu festiwalach teatru otwartego oraz awangardy artystycznej. Pisałem własne teksty dramaturgiczne oraz własne scenariusze.

W Teatrze Współczesnym we Wrocławiu objąłem etat reżysera. Wystawiłem tam kilka spektakli i prowadziłem scenę eksperymentalną „Malarnia”. Związałem się z nurtem teatru otwartego inscenizując wiele przedstawień na ulicach, placach miast i prowadząc warsztaty teatralne.

Od początku też mojej kariery żywo interesowałem się filmem. Prowadziłem wspólnie z Robertem Glińskim warsztaty aktorskie pokazując różnice w prowadzeniu aktora na planie filmowym i na scenie. Zrealizowałem kilka filmów eksperymentalnych, częstokroć opartych na działaniach w przestrzeni galeryjnej. Tu współpracowałem z najwybitniejszymi artystami: konceptualistami i performerami z całego świata uczestnicząc m. in. w olbrzymim projekcie „Work in progres”, który był prowadzony przez wiele lat (m. in. z dyr. Museum of Modern Art. z Nowego Jorku Richard Wasko, Richard Piegza z Paryża, z którym zrealizowałem kilka projektów). W tym nurcie razem z R. Wasko działałem także w Berlinie inscenizując działania w galerii. Zwieńczeniem tych prac była historyczna konferencja/seminarium dotyczącego sztuki konceptualnej, którą zorganizowałem i poprowadziłem w roku 2015 „Wokół sporów o definicję dzieła sztuki” (owocem której była również książka pod takim samym tytułem).

Po ocenzurowaniu i w efekcie zamknięciu Teatru Współczesnego we Wrocławiu (stan wojenny) powróciłem na krótko do Polskiej Akademii Nauk, a następnie przyjąłem zaproszenie na wykłady z zakresu logik wielowartościowych i modalnych na Uniwersytecie w Heidelbergu oraz raczej okazjonalnie w Stony Brook University w NY.

W roku 2013 byłem dyrektorem i jednym z głównych organizatorów Festiwalu Sztuki Wideo Green Age, który zgromadził najnowsze realizacje młodego pokolenia artystów. Uczestniczyłem także w Global Communication Festival (rok 2009) przedstawiając tekst „Philosophy and Poetry: two hermeneutic strategies” oraz organizując round table na temat sztuki kontekstualnej.

W latach 2015/2016 prowadziłem także zajęcia na piątym roku Wydziału Reżyserii w PWSFiT w Łodzi opiekując się m. in. pracami magisterskimi. Prowadziłem także zajęcia praktyczne z pracy z aktorem w scenach dramatycznych.

Wykładałem okresowo także w Papieskiej Akademii Teologii sekcja „Bobolanum” w Warszawie oraz w Wyższym Seminarium Duchownym „Hosianum” w Olsztynie. Uczestniczyłem w wielu kongresach i konferencjach naukowych w kraju i za granicą, m.in. prowadziłem sekcję estetyki podczas Międzynarodowego Kongresu Filozoficznego w Budapeszcie, a mój referat wprowadzający został opublikowany w Kossuth Könyvtár. Kierowałem działem naukowym w „Miesięczniku Literackim”. Opublikowałem do tej pory kilkanaście książek z zakresu filozofii i estetyki oraz kilkadziesiąt rozpraw naukowych w czołowych czasopismach w Polsce. Tłumaczyłem teksty M. Heideggera oraz Karla-Otto Appla. Moja angielska wersja pracy „Theses on ethosophy” była przedstawiana na kongresie filozofii w Brighton w Anglii i została zauważona m. in. przez Paula Ricoeura. Obecnie przygotowuję jej publikację w USA.

Równolegle zajmowałem się intensywnie pracą literacką. Napisałem dwie powieści, wydałem cztery tomy poezji oraz zbiór opowiadań. Niemal wszystkie były publikowane w prasie literackiej. Napisałem także pięć sztuk dramatycznych, a dwie były zrealizowane na scenie.

W chwili obecnej został skierowany do produkcji mój scenariusz pełnometrażowego filmu fabularnego opartego na mojej powieści pt. „Życie i cierpienie młodego W.” i również w mojej reżyserii (prezentację cyfrową tego projektu załączam).

Mam dom wysoko w górach, jestem zdrowy i szczęśliwy, wolny i niezależny, ustabilizowany emocjonalnie. A przede wszystkim gotowy na nowe wyzwania.